

[Statsministeren]

spareramme, sagde vi: Lad os så bygge det sådan op, at det bliver lettere for kommunerne at komme igennem med. De beholder selv konjunkturoverskuddet, og det er det, der fører til, at sparekravet ikke længere er så højt, som det var før. Så enkelt er det. Oprindeligt var det 7,5 mia. kr. Nu er sparekravet kun 3,8 mia., og det synes jeg i og for sig Socialdemokratiet skulle anerkende som en væsentlig imødekommelse af socialdemokratiske tanker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om en forhandlet indkomspolitik til styrkelse af konkurrenceevne og beskæftigelse samt sikring af reallønnen.

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 31/10 89).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 4-6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om en pensionsreform.

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 31/10 89).

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om aktiv indsats for uddannelse, forskning, erhvervs- og arbejdsmarkedspolitik inden for rammerne af en stram offentlig udgiftspolitik.

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 31/10 89).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om en skatteomlægning. (Indførelse af bruttoafgift og nedsettelse af person- og selskabsskat m.v.).

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 31/10 89).

Forslagene sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om regeringens konklusion på forhandlingerne efter fremlæggelsen af »Århundredets Plan« og de efterfølgende udspil?«

Af Gert Petersen (SF) m.fl.

Begrundelse

Gert Petersen (SF):

Allerede i sin nytårstale bebudede statsministeren, at han ville fremlægge en grandios plan, der på det nærmeste skulle vende op og ned på alting, og som definitivt ville løse de samfundsøkonomiske problemer. Han antydede noget senere, at planen var så revolutionær, det ord brugte han selvsagt ikke, men det var meningen, at det kunne være rimeligt at lægge den ud til folkeafstemning. Så løb vi ganske vist ind i nogle forfatningsretlige problemer, så folkeafstemningen senere blev taget af bordet. Overhovedet må man sige, at det i løbet af foråret lykkedes statsministeren at få skruet forventningerne vældig op eller få skabt megen panik afhængigt af, hvordan man ser på det.

I maj måned blev denne omkalfatrende plan, århundredets plan var der vist nogle, der sagde, lagt frem for den undrende offentlighed. Tanken om folkeafstemning var altså opgivet, men nu skulle Folketinget i arbejde. Ingen skulle forlade gården i utide. Alle skulle være voksne mennesker, og hvad statsministeren ellers kun-